

žňoviny

JE NÁM 18 A TAKY 50... I KDYŽ SPÍŠ O TROŠKU VÍC

DSKLAS
DOKUMENTACE DIVADELNÍKŮ

Jak jsme se změnil 30 let od revoluce

V pondělí nás navštívili ochotníci z Divadelního spolku Vojan Libice nad Cidlinou, a to se známou hrou prvního českého prezidenta Václava Havla - *Vernisáží*. Tradičně se k nám dostali nutnou cestou přes lokální soutěžní přehlídku, národní přehlídku činoherního a hudebního divadla Divadelní piknik Volyně a v neposlední řadě přes Jiráskův Hronov - všichni dnes už vědí, že do Klášterce se postupuje z Hronova.

Tomáš není jen hercem, je také šéfredaktorem webu Divadelník.cz, který nese podtitul *Kukátko do světa amatérského divadla*. Pokud chcete být v obraze, co se děje mezi ochotníky, kde kdo hraje, jaké přehlídky se konají v okolí, neváhejte a navštívte Divadelníka!

Klástereckým divákům se Libičtí představili hned dvakrát - v poledne hráli pro žáky kláštereckého gymnázia a střední odborné školy, večer pro naše diváky. *Vernisáž* se prozatím umístila na průběžném 1. místě, neboť se jim podařilo přeskočit obě předchozí představení.

S hořkostí gratulujeme a doufáme ve své šance vše změnit v pátek se *Saturninem*!

Rozhovor s představitelem Michala Tomášem Čivrným

Tomáši, kdo přišel s nápadem zpracovat Havla?

Náš divadelní spolek se zaměřuje primárně na komedie a pohádky. Velkou roli hrála naše touha si vyzkoušet absurdní drama, konkrétně text Václava Havla.

Na festivalu Jiráskův Hronov jsme poznali Jaromíra Hrušku (*poznámka: profesionální režisér, který stojí za režii této inscenace*), který Havla už několikrát dělal - dokonce byl s Havlem i v bližším kontaktu přes dopisy. Řekli jsme mu, že bychom rádi na Havlovi pracovali, slovo dalo slovo a on přišel s nápadem, že bychom mohli udělat právě *Vernisáž*.

Jak se z tvého pohledu lišila práce na hře, když jste hru zkoušeli s profi režisérem?

Sám nemám zkušenost s absurdním dramatem a myslím si, že velký rozdíl v přístupu režiséra byl hlavně způsoben tím žánrem. Na pohádkách a komediích se zkrátka pracuje jinak. Mně bylo příjemné, že nám Jaromír byl schopný vysvětlit, co máme dělat - vím, co chci každou replikou jako postava sdělit, co za tou replikou je, být se nějak tváří. Jaromír umí zasadit věci do souvislostí a dát dobrý základ hercům tak, aby na něm mohli dobře stavět svůj projev.

Byl Jaromír přítomen na každé zkoušce? Nebo jste se scházeli i sami a trénovali na zkoušky s ním?

Scházeli jsme se pravidelně, jenom pár zkoušek jsme měli bez Jaromíra, maximálně pět nebo šest, to jsme si snažili hlavně zopakovat text.

Původně jsme hru připravovali už v roce 2019 k třicetiletému výročí Sametové revoluce, a to formou scénického čtení s náznakovou scénografií. Dohodli jsme se, že hru zpracujeme také jako klasickou činohru se světly a hudbou, kostýmy a rekvizitami a budeme mít premiéru v dubnu roku 2020. Hru jsme měli připravenou, ovšem vlivem covidu jsme museli premiéru odložit.

Protože jsme nechtěli porušovat restriktce, hru jsme oprášili, jakmile to bylo možné a v září toho roku proběhla premiéra.

Stihli jste po zářijové premiéře udělat ještě nějakou reprízu, než došlo k dalším opatřením?

Ne, myslím si, že reprízy následovaly až v roce 2021. V podstatě dnes jsme u vás odehráli teprve devátou a desátou reprízu. Zatím jsme stihli jen pár štací u nás po okolí a pak samozřejmě soutěžní přehlídky - Wintrův Rakovník, Divadelní Piknik Volyně a Jiráskův Hronov.

Jinak byste tady ani nebyli, jsme poslední zastávkou na cestě soutěžním divadelním životem. Sem vede cesta jenom z národní přehlídky nebo z Hronova.

Tak to děkujeme za pozvání! (*smích*)

Říkal jsi, že děláte nejčastěji komedie a pohádky. Vzpomeň si na nějaké tituly z poslední doby?

Dělali jsme *Slaměný klobouk* na oslavu 50. výročí od založení spolku v roce 2019, premiéru jsme měli 10. dubna 2019, což vycházelo přesně 50 let od první premiéry spolku. S ním se nám podařilo dostat také na Hronov. Teď jsme dělali inscenaci *Popel a pálenka*, což je z ranku černých komedií. Momentálně připravujeme hru *A do pyžam*, která by měla mít premiéru v lednu příštího roku.

Na vašich stránkách jsem viděl mapu štací, kde jste už za svou historii alespoň jednou hráli. Znamená to, že jste v Klášterci poprvé, když jsem nás tam neviděl?

Ano, poprvé. Další špendlíček do mapy!

(*následuje několik minut nepřipravené snahy Jakuba Hrbka prodat naše aktuální inscenace *Krysa* a *Saturnin*, tak snad brzy pojedeme do Libice!*)

Vraťme se zpátky k *Vernisáží*. Jde vidět, že jste pracovali na aktuálním pojetí. Zajímá mě, jak moc jste zasahovali do původního textu, ne tak úplně z hlediska škrtnutí, jako spíš, jak moc jste museli aktuálnosti pomoci. Diváci si jistě všimli smartphonů a dalších vymožeností - stačilo si vymyslet moderní vizuální stránku a ten text to krásně přijal?

Na začátku určitě stál hlavně záměr tento konkrétní text Václava Havla přiblížit dnešnímu divákovi. Lidé, kteří tu dobu zažili, ji mají spjatou i s touto hrou a vědí,

o co jde. Chtěli jsme hru zatraktivnit i pro další generace. Sám jsi to řekl, ta naše aktualizace spočívá primárně ve vizuální stránce, do textu jsme nezasahovali.

Hra pracuje s tématem osobní totality. Co je pro tebe osobní totalita a jak se projevuje ve vaší inscenaci?

Naše postavy jsou drženy v něčem, co jim není absolutně komfortní, přetvařují se a nemohou z toho utéct. A to až svým vlastním přičiněním či jinými okolnostmi. Problémy neumíme řešit lidsky, neumíme je

Rozhovor s představitelům Michala Tomášem Čivrným

řešit dialogem, tak v tom musíme zůstat a nějakým způsobem to přetpět.

Neustále něco nalhávat sami sobě, ale i Bedřichovi a přesvědčovat ho o správnosti našich názorů a o jakémási životním ideálu. V programu je i otázka „*Jak se společnost za 30 let od revoluce proměnila?*“ A já si osobně myslím, že nijak zvlášť. Změnily se okolnosti, ale chování lidí se nezměnilo.

Máme jiné prostředky, máme telefony, za kterými se můžeme skrývat, můžeme si vyfotit krásné jídlo, jak jsme s přítelkyní nebo partnerem někde, kdekoli hrozně šťastní, ale to podhoubí, to, co máme doma, může být

absolutně jiné, než to, které prezentujeme veřejnosti na internetu.

Jak se ti obě dnešní představení líbila?

Přestože jsme vyjeli opravdu včas, tak nás přesto potkaly bohužel tři autonehody, dle mého odhadu nikterak vážné, ale přijeli jsme na poslední chvíli, tak si myslím, že dopolední představení tím mohlo být trochu ovlivněno.

Jinak se nám hrálo dobře a velmi nás zajímala diskuze se studenty. Zjistit, co si ze hry odnesli a jak na ně zapůsobila jako celek.

Ať si kdo chce, říká, co chce

Jaroslava Pokorná

Dnešní představení mě moc překvapilo. Byla jsem naprosto nadšená ze všeho: ze scény, z provedení, z hereckých výkonů... To ráčkování bylo hrozně milé! Náramně jsem se bavila. Až na konci, když jsem se zamyslela nad tím, kam jsme za těch třicet let od revoluce došli, tak jsem se rozesmutila. Případá mi, že místo toho, abychom se pozřeli za třicet let zbavili, tak se nám dostali na vedoucí posty a chtějí nám pořád mluvit do života. Pro mě smutné zjištění.

Jan Losenický a Michael Došek

J: Protože jsme tu hru hráli, tak ji dokonale známe. Textově byla věrná, to se musí uznat. Hra je postavená na hereckých výkonech a ty tu byly naprosto bravurní. Překvapily nás některé detaily. Jako to, že udělali z Bedřicha opravdu Havla...

M: ...ráčkoval...

J: Připomnělo mi to rozhlasovou hru, kde si Bedřicha Havel zahrál. Nevím, zda to bylo potřeba. Také nás překvapilo to druhé dítě (*poznámka: které měl Michal celou dobu v šátku*), asi sloužilo jako trenažer. Nevnímali jsme ho jako pravé dítě, protože ho celou hru ignorovali.

M: Nepochopili jsme to.

J: Nepochopili jsme to. O Pětovi mluvili, ten byl zcela jasně v postýlce vedle v místnosti, že je to nejspíš první, ale určitě poslední dítě. Plánujeme se zeptat na debatě.

M: Určitě.

J: To bude moje hlavní otázka. Pořád jsem čekal, kdy to dítě využijí, a bylo to jenom ve výkřiku na konci. Já tu hru mám spojenou s tím, že musí být odehrány dobře všechny party, a ty byly.

M: Ty dialogy, ty musí sedět.

J: Výborná Věra, podle mě nejlepší, ta excelovala, stejně jako naše Věra. Kluci tam jsou, stejně jako v naší verzi, spíš jako takové křoví, které pomáhá odehrát ten její koncert. Po divácké stránce jsme byli nadšení!

M: A my jsme tam ani nekouřili...

J: No jasně. A pak nás hodně překvapilo, protože jsme si po jógové scéně na začátku mysleli, že bude celá hrána v současnosti...

M: A bude to trochu jiné...

J: ...a tím pádem uvidíme modernější verzi. Všemi písničkami a rekvizitami to zůstalo v 80. letech a občas se tam projevila modernost v mobilech...

M: ...v Zemanovi...

J: Ale byly to tak malé střípky, že mi to vyznělo jako zbytečné. Přestával jsem jim to věřit.

M: My jsme měli hru posazenou do 80. let.

J: Ale tak každý má jiný přístup.

Klára Seidlová

Já jsem celkově nepochopila pointu celého divadla, za to ale herci nemůžou. Nechácala jsem, proč tak vyšilovali, když ten kamarád odcházel. Hodně velké minus, stěžovalo si na to dost lidí, byly ty cigarety. Ačkoliv jsem kuřák, dost mi vadily a dusila jsem se.

Erika Rauscherová

Dneska se mi hra jako taková hodně líbila. Narodil od hodně lidí jsem asi věděla, co to tak nějak bude. Styl Havlových her mi není cizí. Herci nebyli 10/10, ale vyložené špatní taky ne. Jen co není vina představení, ale hodně mě to naštvalo, bylo chování lidí z naší školy. Okolo mě

seděli nějací mladší spolužáci a celou dobu mleli. Očividně je to nezaujalo, což chápu, ta hra byla specifická, ale to není důvod se chovat jak hovado.

Anička Zušťáková

Začátek mě moc nebavil, konec byl fajn a asi i ta pointa byla dobře podaná. I když bych na to už znova asi nešla, tak to celkově bylo v pohodě a herci to zahráli dobře.

Lenka Hášová

Představení se mi líbilo, i když asi bych ho bez spolusedící úplně nechápala. Herecký výkon topovka, a to, že za celou dobu byli na jevišti pouze tři, se mi taky líbilo. Hra se opravdu povedla.

Tereza Prášilová

Herecké výkony byly skvělé, ale moc jsem nepochopila pointu a nebavilo mě, jak se tam pořád opakovaly některé části, neustálé kouření si mohli taky odpustit nebo nepoužívat skutečné cigarety.

Kateřina Hybnerová

Well... Vystoupení mě bavilo. Herci odvedli dobrou práci a zahráli to moc dobře. Na vystoupení bych šla klidně i znova a dost se mi líbila gradace, co se atmosféry vystoupení týče. Overall to bylo super.

Marie Berkyová

Nakonec se mi to líbilo a jsem ráda, že jsem to viděla. Úplně mi to stačilo jednou, podruhé už bych nešla.

I ta pointa byla dobře podaná.

DNES UVIDÍTE

19:00 - Žumpa Nučice
KLUB

20:00 - Bažantova loutkářská družina Poniklá
ČERNÝ KOCOUR / ANDRÉE

Žňoviny pro vás připravili: Jakub Hrbek, Miroslav Nyklíček, Štěpán Malast